

★ ΝΕΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ★

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΙΚΑΤΟΣ

Ὁ ἐν Μονάχῳ ἀπὸ διετίας διαμένων Σπ. Βικᾶτος εἶνε εἰς ἐκ τῶν ὀλίγων νέων, οἵτινες ἐν συνειδήσει τῶν δυνάμεων των βραδέως, ἀλλ' ἀσφαλῶς βαδίζουσι τὴν ἀκανθώδη ὁδὸν τῆς Τέχνης, καλῶς γνωρίζοντες ὅτι τὰ ὠχρὰ ῥόδα τῆς μόνον αἰμοσταγεῖς χεῖρες δρέπουσι.

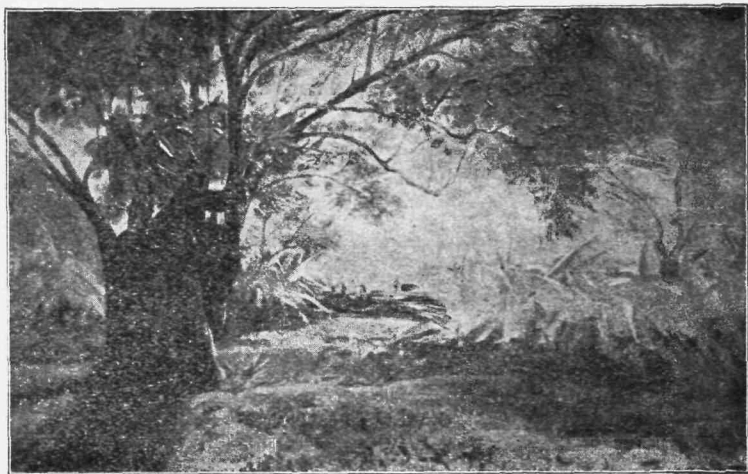
Τύπος καλλιτέχνου κάθε ἄλλο ἢ ἐπιπόλαιος, μέτωπον εὐρὺ εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι γραμμέναι ἡ φιλοπονία καὶ ἡ θέλησις. Ἐγεννήθη ἐν Ἀργοστολίῳ τῷ 1874. Παιδίθεν ἡ ἀγάπη τῆς τέχνης ἐξεδηλοῦτο καὶ ἡ παιδικὴ χεὶρ του ἐζήτει νὰ δώσῃ μορφὴν εἰς τὰς πρώτας ἐντυπώσεις του. Ἡ εἰς τὴν προσωπογραφίαν κλίσις του — διότι ὁ Βικᾶτος εἶνε κυρίως προσωπογράφος — ἐφανερώθη ἀμέσως κατὰ περίεργον τρόπον, ὅστις καὶ τοῦ ἐξησφάλισε τὰς πρώτας σπουδὰς: Μεῖραξ ἔτι, ἐζωγράφισεν γνωστοὺς ἢ συγγενεῖς του καὶ μολονότι δὲν εἶχε ἀκόμῃ λάβῃ μαθήματα σχεδίου, οἱ χαρακτηριστῆρες τῶν προσώπων πιστοὶ ἐξήρχοντο ἐκ τῶν γραμμῶν του. Τοῦτο ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ, ὅστις τοῦ ἐπρότεινε νὰ τὸν παραλάβῃ εἰς Ἀθήνας καὶ νὰ τὸν σπουδάσῃ.

Πράγματι, ὁ νεαρὸς καλλιτέχνης ἤρχισε νὰ ἐργάζεται φιλοτίμως ὡς μαθητὴς τοῦ Πολυτεχνείου, φοιτῶν εἰς τὰς τάξεις τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς καὶ ἀποσπῶν τοὺς ἐπαίνους τῶν καθηγητῶν του, πρὸ τεσσάρων δ' ἐτῶν ἐξέρχεται ἀριστοῦχος. Ἀμέσως ἤρχισε νὰ ἐργάζεται ὡς προσωπογράφος ἡ πρὸς τὴν ὁμοιότητα ἱκανότης του συνδυαζομένη πρὸς μεγάλην εὐχέρειαν ἤρχισε νὰ καθίσταται γνωστὴ. Ἀπεικόνισεν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸν εὐεργέτην Συγγρόν· τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν ἡ διεύθυνσις τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς Τραπεζῆς. Ὁ θάνατος τοῦ μητροπολίτου Γερμανοῦ καθίστα προδληγματικὴν τὴν εἰς Εὐρώπην μετάθεσιν του πρὸς συστηματοποίησιν τῶν καλλιτεχνικῶν του σπουδῶν. Εὐτυχῶς ἡ σεβαστὴ θέσποινα Εὐφροσύνη Βαλλιάνου παρέσχε τὰ μέσα τῆς ὑποτροφίας καὶ ἀπέρχεται εἰς Μόναχον πλήρης θάρρους, ἔτοιμος νὰ ἄρῃ τὸν μαρτυρικὸν σταυρὸν τῆς Τέχνης. Ἔσχε τὴν τύχην νὰ προφθάσῃ τὸν πολὺκλαυστον Γύζην καὶ νὰ μαθητεύσῃ ἐν ἐξάμηνον.

— Νὰ τὰ λησμονήσητε, ν' τὰ ἀφήσετε ἔλα ὅσα ἐμάθατε κάτω στὰς Ἀθήνας, καὶ ν' ἀρχίσετε πάλι νὰ μαθαίνετε, σάν νὰ μὴν ἤξέρατε τίποτε.. ἄθῳι... ἄθῳι νὰ ξαναρχίσετε...» ἔλεγεν ὁ Γύζης εἰς τοὺς μαθητάς του μὲ τὸ λεπτὸν εἰρωνικὸν του μειδίαμα. Ὡ! τὰ σοφὰ λόγια τοῦ διδασκάλου, αἱ χρυσαὶ συμβουλαὶ του!.. Πόσον ὀλίγοι γνωρίζουν νὰ ὠφεληθῶσιν ἐξ αὐτῶν.

Ὁ μέγας διηγηματογράφος Guy de Maupassant ἐδιάβαζε τὰ νεανικά του δοκίμια εἰς τὸν Flaubert τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ προσφιλες μαθητὴς, ἐκεῖνος δὲ τοῦ τὰ ἐξέσχίζεν ἀλύπητα. — Tu n' écriras pas pour le public avant trente ans τοῦ ἔλεγεν ὁ δὲ Maupassant ἐσέβετο τὰς συμβουλὰς του καὶ ὑπεβάλετο εὐπειθῶς εἰς τὴν αὐστηρὰν δίκαιαν, τὴν ὁποίαν ἀπῆλθε ἀπὸ ὅλους τοὺς μαθητάς του ὁ ἀδιάλλακτος διδάσκαλος.

Ἴδου δὲ τί εἵδους θέματα τοῦ ἔδιδε πρὸς μελέτην — Τὸ Figaro δημοσιεύει ἐσχάτως τὰς περιέργους καὶ διδακτικὰς ταύτας λεπτομερείας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παραστάσεως τῆς Yvette τοῦ Guy de Maupassant: — Mets - toi devant cette cheminée, et

ΙΩ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Τοπίον

décris - la moi fidelement. Il faut que tu l' observes bien, que ta plume la dessine integralement, qu' en te lisant je sache ponctuellement, inéxorablement que c' est cette cheminée et pas une autre dont il s' agit. Alors seulement tu auras bien travaillé.... 'Ο δὲ Maupassant ἔγραψε καὶ περιέγραψεν εὐσυνειδήτως.

«Τί θέλετε νὰ ζωγραφίζετε τὸν Ἀχιλλέα καὶ Ἔκτορα ποὺ δὲν τοὺς ξέρετε... Ἐναν σκύλο βάλετε modelo καὶ προσπαθήσετε νὰ τὸν ἀντιγράψετε ἀκριβῶς· ἡ Τέχνη θέλει ἀλήθειαν ! » τοὺς ἔλεγεν ὁ Γύζης· καὶ ὁ Βικάντος φρονίμως σκεπτόμενος, τὰ ἐπῆρε γιὰ φυλαχτὸ τὰ πολύτιμα αὐτὰ λόγια καὶ μὲ τὴν ὑπομονὴν ποὺ τὸν χαρακτηρίζει, εἰργάσθη ὀλόκληρον χρόνον πάλιν μὲ κιαροσκοῦρο ἀρίων κατὰ μέρος τὰ χρώματά του καὶ ἐπιμένων νὰ μάθῃ ὅλα τὰ μυστήρια τοῦ σχεδίου καὶ τῆς φωτοσιιάσεως.

Ταχέως ὅμως οἱ κόποι του ἐστέρθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας· εἰς τὸν διαγωνισμὸν τοῦ λήξαντος σχολικοῦ ἔτους μεταξὺ 40 διαγωνισθέντων πρωτεύει καὶ διακρίνεται μετὰ τριῶν ἄλλων· ὁ δὲ Γερμανὸς καθηγητὴς ἐπιμένει καὶ κατορθώνει ν' ἀναρτήσῃ ὅλα τὰ ἔργα του, ἥτοι τὰς σπουδὰς τοῦ ἔτους, εἰς τὴν Πινακοθήκην.

Καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας εἶναι πρὸς τοῦτοις γνωστὸς ἐκ πολλῶν ἔργων του ἐν οἷς « Ὁ μικρὸς ἐφημεριδοπώλης » ἀγορασθεὶς παρὰ τοῦ Παντῆα Ράλλη, ἡ « Παιδικὴ ἀφέλεια » ἀγορασθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Ἐκτωρὸς Ρωμάνου, « Ἡ χαρὰ τῆς μάμμης, κτλ. Ἐπίσης καὶ ἐδῶ εἰς Παρίσιους κατὰ τὴν βραχεῖαν πρό τινας διαμονὴν του μᾶς ἔδωκε δείγματα νέας ἐκδηλώσεως τοῦ ταλάντου του, ἀκαδημαϊκῆς πλέον τελειοποιήσεως τῆς εἰς τὴν προσωπογραφίαν δυνάμεώς του, διὰ τριῶν ἔργων ἐν οἷς ἡ προσωπογραφία τοῦ ὑπογράφοντος, καὶ εἰς ἐν μικρὸν σκίτσον ἡ συμπαθὴς μορφή του ἐνταῦθα Ἕλληνας γλύπτου κ. Σώγου. Αἱ προσωπογραφίαι αὗται εἶναι ἄξιαι ὅπως ἰδιαιτέρας προσοχῆς· καταδεικνύουσιν ἐναργέστατα ὅτι ἂν ὁ Βικάντος ἐξακολούθησιν νὰ καταγίνεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν προσωπογραφίαν, ὅπερ εὐχόμεθα, δύναται νὰ καταστῇ εἰδικότης.

— «Νὰ γράψῃς τοῦ Βικάντου, μοῦ ἔλεγε ὁ Σώχος, πῶς ἦλθε στὸ atelier μου ὁ Mercier καὶ ἐθαύμασε τὸ σκίτσο του ! . . . δείχνει πῶς θὰ γίνῃ μεγάλος ζωγράφος ».

Παρίσιος.

N. ΜΑΡΙΣΕΛΛΟΣ

Α. ΣΩΧΟΥ

Κεφαλή

ΚΑΛΟ ΚΡΑΣΙ

★ ΔΙΗΓΗΜΑ ΧΩΡΙΣ ΛΕΞΕΙΣ ★

ΥΠΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

